

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 598/2026
26.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Весне Мاستиловић, Марине Милановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Свети Сава“ из Ниша, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1097/2025 од 21.10.2025. године, у седници одржаној 26.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1097/2025 од 21.10.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1097/2025 од 21.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 695/2024 од 27.01.2025. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име мање исплаћене накнаде плате и то за време одсуствовања са рада на дан празника који је нерадан дан у периоду од априла 2021. године закључно са фебруаром 2022. године и због коришћења годишњег одмора у јулу и августу 2021. године, месечно опредељене новчане износе за законском затезном каматом од датума доспећа сваког појединачног износ до исплате, како је то ближе одређеном у овом ставу. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име разлике припадајуће и исплаћене плате због неувећања коефицијента за разредно старешинство у периоду од марта 2021. године закључно са фебруаром 2024. године месечно опредељене новчане износе за законском затезном каматом од датума доспећа сваког појединачног износа до исплате, како је то ближе одређеном у овом ставу. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му исплати на име мање исплаћене накнаде плате за време одсуствовања са рада на дан празника који је нерадни дан у периоду од јануара 2019. године закључно са фебруаром 2021. године и због коришћења годишњег одмора у јулу и августу 2019. и

2020. године, месечно опредељене новчане износе за законском затезном каматом од датума доспећа сваког појединачног износа до исплате, како је то ближе одређеном у овом ставу, као и на име разлике припадајуће и исплаћене плате због неувећања коефицијента за разредно старешинство за фебруар 2021. године износ од 257,09 динара са законском затезном каматом од 21.03.2021. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да у корист тужиоца уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и за здравствено осигурање надлежним фондовима за период од марта 2021. године закључно са фебруаром 2024. године на износе досуђене ставом првим и другим изреке, по стопи која важи на дан уплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да у његову корист уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и за здравствено осигурање надлежним фондовима за период од 01.01.2019. године до 28.02.2021. године и одбачена је тужба у делу захтева да се обавезе тужена на уплату пореза надлежним фондовима. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 80.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1097/2025 од 21.10.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем и шестом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Полазећи од садржине тражене правне заштите, утврђених чињеница и начина пресуђења, по оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужиоца у овом спору није потребно одлучивати ради новог тумачења права по питању застарелости тражених потраживања накнаде плате за одређени период и уједначавања судске праксе о томе. Побийана одлука је у складу са правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним тужбеним захтевима, са истим правним основом и битно сличним чињеничним стањем као у овој парници. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке Основног суда у Нишу, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, будући да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Разлоге ревизије који се односе на битне повреде одредаба парничног поступка Врховни суд није разматрао, јер је посебна ревизија изузетно дозвољена искључиво из разлога правилности примене или тумачења материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 19.04.2024. године, а преиначена поднеском од 21.10.2024. године. Вредност предмета спора побијаног (одбијајућег) дела је 14.580,20 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, а да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП,

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић